

Renaat de Rudder, 100 jaar geleden gesneuveld

Niet alle herdenkingen waarop wij in Vlaanderen, de ene keer al met iets meer aandrang dan de andere keer, worden uitgenodigd, zijn even zinvol te noemen, maar als het om de jong gesneuvelde officier Renaat de Rudder gaat, ben ik geneigd die herdenking met handen en voeten aan te bevelen.

Ik vind de herdenking van zijn offer aan de IJzer niet enkel zinvol omdat het volgende maand precies honderd jaar geleden zal zijn dat die jonge idealist in die zinneloze "Grote Oorlog" zijn jonge leven heeft geofferd, maar ook omdat hij na zijn dood in Vlaanderen herinnering is blijven voortleven als een van de IJzersymbolen die in de crypte van onze IJzertoren zijn vereeuwigd en waaraan Anton van Wilderode een van zijn onsterfelijke IJzerbevaartgedichten heeft gewijd. Even in herinnering brengen hoe die jonge idealist aan zijn einde gekomen is. Toen de piepjonge Renaat vanop de collegebanken – hij had net zijn vierde Latijnse afgemaakt – als vrijwilliger naar het front was getrokken, zonder daarvan iets aan zijn ouders te zeggen, schreef hij in een briefje vanuit de kazerne naar zijn ouders in Landegem: "'t Is voor ons Vaderland, voor België, voor Landegem."

Vaderlandsgezind

Was de jongeman, zoals de meeste Vlamingen bij het begin van de oorlog, nog volop vaderlandsgezind, toen "onzen heiligen" zoals hij door zijn frontmakers werd genoemd, de

ellende van de Vlaamse soldaten rondom hem zag en hoorde en voelde, sloot hij zich met volle overtuiging aan bij de Frontbeweging, die allesbehalve op sympathie van de frans-kiljonse legerleiding mocht rekenen. Toen die een pamflet van zijn hand ontdekte, werd hij prompt in de nor gesmeten, maar na een tijd toch weer vrijgelaten. Zijn tragisch einde kwam op 17 december 1917, toen hij op een verkenningstocht in de frontlijn, al dan niet per ongeluk, getroffen werd door een kogel uit een Belgisch geweer. Stervend bij een commandant binnengebracht, wordt hij daar buitengejaagd als een hond, maar niet voordat de officier nog zijn ransel had doorzocht naar... flamingantische geschriften. Renaat bezweek in het krijgshospitaal. Na een paar omzwervingen werd hij uiteindelijk bijgezet als een van de "IJzersymbolen" in de Paxpoort tegenover de IJzertoren.

Herdenking

Zijn offer, honderd jaar geleden, wordt herdacht op 9 juli a.s. in Landegem: na onthaal met koffie in de foyer van De Klaproos, Stationsstraat 20, is er om 11.30 uur een academische zitting met gastsprekers Guido Moons en Bart de Valck, en muzikale intermezzo's van het duo Marc de Clercq en Jan Colpaert, om 11.30 uur bezoek aan het monument met de Sint-Ceciliavrienden van Lotenhulle en onthaal door John Caron met toespraak namens VOS door Karel Uyttersprot. Na voorlezing van Renaats brieven aan zijn moeder door acteur Jo de Caluwé, wordt in voormelde foyer een drankje aangeboden. Dit zinvol initiatief, wars van enige partijpolitiek, gaat uit van het Renaat De Ruddercomité, de Vrienden van Renaat De Rudder, de Vlaamse Genootschap (VLAG) van Nevele en de VOS. Voor wie meer weten wil: 0475/37.05.11 – raevenberg@skynet.be

**Steun een goed
doel in Vlaanderen
met een legaat.**

Alle info ten kantore bij
Karl van Camp
03.232.14.17 of

secretariaat@pallierterke.net